

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 146/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. A. a Z. A., obaja bytom L. S., vo veci porušenia ich práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 a práv na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd súdnymi orgánmi Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. A. a Z. A. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo doručené podanie Ing. I. A. a Z. A., obaja bytom L. S. (ďalej len „sťažovatelia“), označené ako „Návrh na začatie konania pred Ústavným súdom v Košiciach vo veci D 150/94“ vo veci porušenia ich „práv na spravodlivé súdne konanie“ podľa čl. 6 a „práv na účinný opravný prostriedok“ podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) súdnymi orgánmi, pričom ako odporcu v konaní označujú Slovenskú republiku.

Obsahom podania je namietanie priet'ahov v dedičskom konaní zo strany súdneho komisára Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“), ktoré trvá viac ako desať rokov, namietanie nespravodlivého a chybného konania súdneho komisára, ktoré však okresný súd schválil uznesením č. k. D 150/94 – 142, D/not 461/94 z 5. novembra 1999 a proti ktorému sa sťažovatelia odvolali. Krajský súd Žilina (ďalej len „krajský súd“) uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Podľa sťažovateľov súdny komisár konal s priet'ahmi naďalej, a to dva roky. Následne vydané uznesenie okresného súdu z 30. septembra 2003 neobsahuje zohľadnenie pripomienok sťažovateľov (s rozhodnutím nesúhlasia), hoci podľa nich išlo o závažné doplnenie, navyše, toto uznesenie bolo nesprávne zaslané na adresu do Z., hoci sťažovatelia majú bydlisko L. A., v dôsledku čoho uznesenie z 30. septembra 2003 neprevzali a súd vyznačil doručenie zásielky uložením 9. októbra 2003. Týmto boli podľa názoru sťažovateľov porušené ich práva podľa čl. 13 dohovoru, pretože z dôvodu nadobudnutia právoplatnosti uvedeného uznesenia nemohli voči nemu podať opravný prostriedok. Svojimi listami zo 7. decembra 2003 a z 2. februára 2004 sťažovatelia urgovali skončenie konania vo veci a vyjadrenie k sťažnosti na Najvyššom súde Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a porušenie ich práv (čl. 6 a čl. 13 dohovoru) sa domáhajú primeraného finančného zadosťučinenia pre každého účastníka dedičského konania 2 780 000 Sk (980 000 Sk priama škoda, 1 800 000 Sk nehmotná škoda) a zrušenie vyššie uvedených uznesení okresného súdu.

Pretože podanie neobsahovalo všetky zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd vyzval sťažovateľov na ich doplnenie. Na výzvu sťažovatelia zareagovali v určenej lehote. Požiadali o ustanovenie právneho zástupcu (priložili k doplneniu podania vyplnené tlačivo na oslobodenie od súdnych poplatkov). Vo svojej odpovedi na výzvu uviedli, že ich návrh nadväzuje na ich spoločné podanie z 15. apríla 2003 (ktoré ústavný súd 25. septembra 2003 odmietol uznesením č. k. III. ÚS 210/03 – 12 pre nesplnenie zákonom predpísaných

náležitostí, pretože na výzvu ústavného súdu na doplnenie sťažnosti sťažovateľa vôbec nereagovali). Ďalej svoj návrh doplnili o informácie, že v priebehu konania poukazovali na zbytočné prietahy v konaní (pozn.: vyslovenie porušenia tohto základného práva však vo svojom podaní nepožadujú), t. j. vedia preukázať, že využili všetky stupne orgánu štátnej správy súdu. Podľa nich ide „o nespravodlivé súdne konanie s neúmernými prietahmi...“. Napriek tomu, že vo svojom podaní zo 7. apríla 2004 uviedli, že im predmetné uznesenie nebolo doručené, v doplnení podania z 21. mája 2004 uviedli, že Z. A. doručil okresný súd 23. apríla 2004 uznesenie č. k. D 150/97, D/not 461/94 – 238 z 30. septembra 2003, proti ktorému sa odvolala krajskému súdu 30. apríla 2004.

Svoj návrh na rozhodnutie sťažovateľa spresnili tak, že sa domáhajú predovšetkým:

„a) Primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyčíslených škôd, vzhľadom na porušenie Dohovoru, čl. 6.

b) Zrušenia uznesenia OS LM D 150/94, D(not 461/94 – 238 zo dňa 30. 09. 2003, pretože bol porušený čl. 13 Dohovoru.“.

V nadväznosti na informáciu, že jednému zo sťažovateľov – Z. A., bolo predmetné uznesenie okresného súdu doručené 23. apríla 2004, proti ktorému sa odvolala, ústavný súd zisťoval na okresnom súde stav veci v konaní a zistil, že vo veci sp. zn. D 150/94 týkajúcej sa Ing. I. A. a spol. bolo rozhodnuté 30. septembra 2003 (vec bola právoplatná 25. októbra 2003).

Uznesenie okresného súdu z 30. septembra 2003 bolo doručené Z. A. 23. apríla 2004 na jej výslovné požiadanie, aj keď jej doručované nemalo byť, pretože bola v konaní zastúpená bratom. Menovanému bolo doručované aj konečné rozhodnutie. Časový rozdiel medzi dátumom rozhodnutia okresného súdu a doručením účastníkom je spôsobený tým, že menovaný zásielku na pošte v stanovenej lehote nevyzdvihol. Neskôr oznámil, že túto doručovali na nesprávnu adresu.

Dňa 30. apríla 2004 podala odvolanie Z. A.. Námietky sa týkali doručovania splnomocnenia, taktiež toho, že v konaní neboli zohľadnené návrhy, ktoré predložila

a nedostatky sa týkali aj zápisov v listoch vlastníctva. O jej návrhu (odvolaní) okresný súd rozhodovať nebude, pretože je vec právoplatne skončená.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyužil opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Sťažovatelia dvojmesačnú lehotu ustanovenú na podanie sťažnosti ústavnému súdu po doručení im namietaného rozhodnutia (12. februára 2004) dodržali. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že počítal dvojmesačnú lehotu od doručenia namietaného rozhodnutia

sťažovateľom vo februári 2004; v opačnom prípade by ich sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

Napriek tomu, že namietané uznesenie malo nadobudnúť právoplatnosť 25. októbra 2003, sťažovatelia po doručení namietaného rozhodnutia 12. februára 2004 mali a mohli podať opravné prostriedky v systéme všeobecných súdov, ktoré na základe účinných právnych prostriedkov nápravy dostupných sťažovateľom môžu a musia poskytovať ochranu základným procesným právam účastníkov súdneho konania.

Pretože sťažovatelia využitie opravného prostriedku – podanie odvolania proti napadnutému súdu nevyužili a podľa názoru ústavného súdu ide o účinný právny prostriedok v systéme všeobecných súdov, ústavný súd ich sťažnosť odmietol pre neprípustnosť.

Bolo už potom bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2004